

Képes beszámoló egy 2014-es Tájházak Napjáról – Felpéciek Garamszentgyörgyön

„Szívesen látjuk és elvárjuk kendteket, / Otthon ne maradjon, még az se, aki beteg!” Ezzel a hívással hívta életre első alkalommal – 2013-ban – A Magyarországi Tájházak Szövetsége a TÁJHÁZAK NAPJÁT. Számunkra a mostani, a 2014. évi már egy tapasztalatra, és egy még régebbi barátságra épült. Felpécen nem voltak programok...

A Tájházszövetség tagjai évek óta a garamszentgyörgyi és a felpéci tájház is. A két település lakóinak számát tekintve hasonló, a tájházak létrehozása – ha nem is teljesen azonos, de – nagyban hasonlít egymásra.

Egyik évben az Örökségünk Napjai programhoz – szeptember 3. hétvégéjére – határon túli magyar tájházat kerestünk, hogy közös programmal ünnepeljünk, barátokra találjunk, a közös ügy összeko-

vácsoljon bennünket, tanulhassunk egymástól.

A Kulturális Örökség Napjai már már mozgalom, a helyi közösségek, szakmai és a civil szervezetek vesznek részt benne, fognak össze, hogy bemutassák épített örökségüket. A részvétel egyúttal arra is jó alkalom, hogy önkéntesek és látogatók együtt ünnepeljék a helyi értékeket, jó hangulatú, közös élményben legyen részük, és erősítsék az összetartozást.

Erre készülve hívtuk meg baráti találkozóra, kulturális programra a Doba Tájház révén a garamszentgyörgyieket, akikkel színvonalas programban való részvétel mellett a barátság is kialakult Felpécen 2012 őszén.

A közös ügy amennyire segítette, annyira nehezítette is a kapcsolattartást. Az első ízben országosan

megrendezett Tájházak Napja programhoz mindkét tájház csatlakozott, így a távolság miatt mindenki otthon ünnepelt, fogadta a vendégeket.

Idén nem terveztünk Felpécen Szent György napjára programot.

Az ünnepelés ugyanakkor nem maradt el, mivel meghívást kaptunk a szlovákiai magyar tájház programjára, valamint a falu ez időben tartott programjaira – a Búcsú- és Pálinka Fesztiválra.

„A tizenöt éve működtetett tájház – a szülőktől örökölt takaros kis parasztház minden kellékével, amire a 19. század végi, 20. század eleji kis-(közép) paraszt emberének szüksége lehetett – bemutatja az akkori életet. Sok megpróbáltatáson mentek keresztül lakói, megőrizve hitüket és nemzetiségüket.”*

* Az idézetek forrása Doba Ottília kisdoktori munkája.

Ők is hiszik és vallják Garamszentgyörgyön – akárcsak mi Felpécen –, hogy „egy kicsiny tájház is tud olyan értéket nyújtani, ami által a gyermek értékeesebbé válhat, megtanulhatja a haza és ősei tiszteletét.”

„Ma már a gyors technikai fejlődés korában, amikor annyi minden más leköti az embereket (...) fel kell hívni a látogatók figyelmét a másfajta művelődést, értékeket kínáló alkalmakra

is!” Múzeumpedagógiai programokat dolgoztak ki.

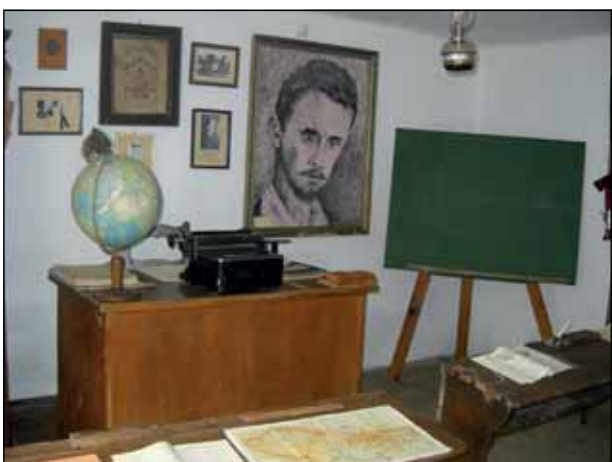
„A múzeumpedagógia egyrészt egyfajta közvetítő tevékenység, amely a múzeumban folyó munka és a látogató – elsősorban ifjúság – között folyik, (...) amivel a nem szakmabelinek is érthetővé válik a muzeális érték.

Felpécen honismereti oktató programot kidolgozva negyedik osztályosoknak tömbösített honismereti órá-

kat tartottunk, amit a folyamat megszűnésével modulonként is használunk a tájházi programoknál. Egy adott hónap falusi munkáival ismerkedhetnek meg a programok résztvevői, amit azért tartunk fontosnak, mivel felnőtt egy korosztály, akik nem éltek többgenerációs családban, ahol apáról fiúra szállt a falusi élet minden tevékenysége, így ezt legtöbb helyen nincs is, aki továbbadja a gyerekeknek.

Érkezés és fogadás

Iskolamúzeum az épületben, ahol a hagyományörző osztály tanul.

Káposztasavanyítás Felpécen – Géber József néprajzossal

„ A cél, hogy a folyamatban aktívan vegyenek részt a tanulók, így élményhez, tapasztalathoz jutnak, vagyis úgy tanulják meg az ismereteket, hogy saját maguk tapasztalják meg azokat.”

Volt miről beszélgetni, tapasztalatot cserélni vendéglátóinkkal.

A Felpéci Tájház képviseletében velünk voltak a gyömörei Hány László Általános Iskola citerásai Horváthné Emőke vezetésével, és szórakoztatták a közönséget a pálinkaverseny díjkiosztója előtt.

Tartalmas napot zártunk. Sikerült beszélgetni közös dolgainkról, terveinkről, a majdani közös programokról. A mielőbbi találkozás reményével búcsúztunk el egymástól, a falu és a tájház vezetőitől.

A gasztronómia, a vendéglátás kiváló volt. A hosszúra nyúlt program után fáradtan, de élményekkel, ismeretekkel gazdagodva tértünk haza.

(A fotókat Dombi Alajosné készítette)

A velünk utazó kosárfonók a kultúrház előtti téren arattak sikereket munkáikkal

DOMBI ALAJOSNÉ (Felpéc, 1949) a Felpécért Alapítvány kuratóriumának elnöke, a Felpéci Tájház – mint közérdekű muzeális kiállítóhely – megálmodója, létrehozója vagyok. Géber József néprajzkutató szakmai ismereteit, tudását segítségül hívva vezetem, működtetem Felpécen a Tájházat. Géber József is és én is önkéntesként végezzük a munkát. Munkánk sikerét az évről évre több önkéntesnek köszönhetjük, akiknek fontos Felpéc jövője, fiataljaink lakóhelyhez kötődése. Kultúránk megtartása, erősítése, ápolása kis falunk érdeke, ezt igyekszünk szolgálni. A Tájház 10 éve nyomon követhető a felpecert.hu honlapon.